

Po toraľi čepce,
po zlatém kaničky.
To byly kaničky
od mojej mamičky.

Šohajova mati,
veliká cigánka,
bodaj í narostľa
na hlavě pohanka.

Daľ by ně to Pámbu,
kebych í ju žala,
lehe*) by sem í ju
s koreněm trhaľa.

Šohajova mama,
na mňa odkázaľa,
abych na jejího
syna nečekaľa.

A já sem í daľa
takovú otázku:
nech si ho uváže
doma na retázku.

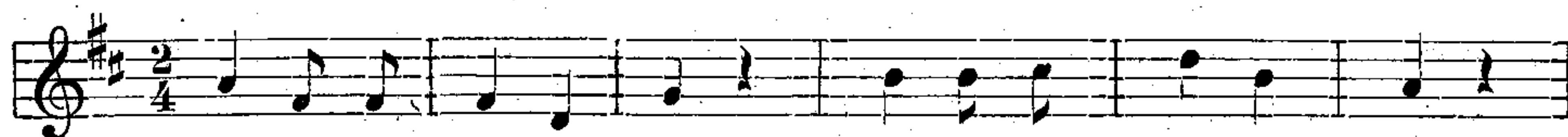
Doma na retázku,
na hedbavnú šňůrku,
aby í nechodiľ
za chudobnú dívku.

Chudobná děvečka
v chudobě chovaná,
lepší, lež bohatá,
jak kráva rohatá.

554.

Z Mútěnic.

Suš. 129, Bart. I. 57, II. 93, 124.

O - ko - lo Hovo - ran chodníček jako dlaň,

kdo že ho u - šla - pál? Šu-hajek choďa k nám.

Okolo Hovorán
chodníček jako dlaň;
kdo že ho ušlapál?
Šuhajek choďa k nám.

Když sme my tam přišli,
chleba nám podali,
černojoké dívča
před nama skovali.

Okolo Mútěnic
chodníček jako nic,
kdo že ho ušlapál?
Šohaj z Bojanovic.

Když ste ju skovali,
dajte si ju za sklo,
aby vás nebylo
po dívčati teskno.

Šuhajku z Hovorán,
enem ty přijdi k nám,
šuhaj z Bojanovic
neprijde nikdy víc.

* lehe = hlehle, věru hle.